

„NATURA NA WYCIĄGNIĘCIE RĘKI W GMINIE OZIMEK”

1. Ogólne nawiązanie do opisywanego przeze mnie terenu.

Miejsce, które pragnę opisać znajduje się we wsi Antoniów. Położonej w województwie opolskim, powiecie opolskim w Gminie Ozimek. Do najciekawszych miejsc pod względem przyrodniczym zaliczam tu strefę przyujściową Małej Panwi do Jeziora Turawskiego. Na terenach tych gniazduje wiele ciekawych gatunków ptaków. Wytworzyły się tutaj rozległe łąchy piaszczyste i muliste porośnięte zaroślami wierzbowymi. Występują tu głównie bory sosnowe i lasy mieszane w których spotkać można wiele interesujących gatunków flory. Pozostałością po występujących tu dawniej pierwotnych lasach łągowych i gradowych są liczne pomnikowe okazy dębów szypułkowych i bezszypułkowych. Ostatnimi czasy pojawiły się również bobry, które zamieszkują okoliczne rowy melioracyjne. Budują one liczne tamy, powodując niejednokrotnie szkody.

2. Ostoja ptactwa wodnego o randze europejskiej. (Opis występujących ptaków na terenie rozlewisk).

Na tym obszarze odpoczywają i żerują ptaki wędrujące m.in.: brodziec pławny, wydrzyj tęposterny i długosterny, terenia, ostrzygojad, płatkonów szydłodzioby, rybitwa białoskrzydła, mewa trójpalczasta.

Gniazduje tutaj również wiele ciekawych gatunków i chciałabym je przedstawić.: Rybitwa białowąsa, pliszka cytrynowa, zimorodek, krwawodziób, kszyk, bączek, płaskonos oraz cyranka.

Ostrzygojad jest wielkości gołębia. Upierzenie kontrastowo czarno-białe. Dziób długi z boków ścięśniony, czerwony. Nogi tej samej barwy. Ptak hałaśliwy i na wybrzeżu widoczny z daleka. Żywi się dżdżownicami, drobnymi mięczakami, skorupiakami i owadami. Przylatuje w kwietniu, odlatuje od sierpnia do września. Waży około 500g.

Rybitwa białoskrzydła jest szaty białej oraz czarnej. Ogon i pokrywy ogonowe zawsze białe. W Polsce gnieździ się rzadko, lecz akurat na terenie opisywanym przeze mnie. Przylot od końca kwietnia do czerwca, odlot w sierpniu lub wrześniu.

Rybitwa białowąsa skrzydła ma pokryte z góry szara szata, a na spodzie jasna. W szacie godowej wierzch głowy czarny, boki głowy białe, dziób i nogi krwistoczerwone. W Polsce pojawia się bardzo rzadko na przelotach. Żyje nad bagnami. Pożywienie jej to owady żyjące nad wodą, robaki i kijanki oraz małe żaby. Gniazda: kolonijnie w skupiskach po kilka lub kilkadziesiąt, na pływających roślinach, zwłaszcza na liściach osoki aloesowatej, usłane z suchych lub gnijących źdźbeł, źdźbeł góry niczym nie osłonięte. Przyloty na miejsca lęgowe w Europie kwietniu lub maju, odloty we wrześniu.

Pliszka cytrynowa (samiec) ma cytrynowożółtą głowę z czarnymi bokami. Spód ciała cytrynowożółty, wierzch szary. Skrzydła ciemne z dwoma białymi paskami. Ogon długi, czarny z białymi brzegami. Samce w szacie spoczynkowej i samice jednolicie żółte lub żółto-białe, z szarobrązowym grzbietem i karkiem. Ptaki młodociane, czyli w pierwszej szacie zimowej, są z wierzchu jasnoszare, od spodu brudnobiałe. Cechą odróżniającą jest brak ciemnej przepaski na piersi.

Zimorodek :wielkości szpaka, długi dziób ,krotki ogon, małe nogi barwy czerwonej. Wierzch ciała pięknie niebieski, spód cynamonowobrazowy. Nad wodą samotny, spokojny; spłoszony leci szybko ,w linii prostej, jak błękitna strzała, tuż nad wodą. Rozpowszechniony w całej Polsce, lecz nieliczny. Żywi się drobnymi rybami i owadami, na które czatuje wytrwale siedząc na gałązce lub kołku nad lustrem wody. Na upatrzoną zdobycz rzuca się głową naprzód i nurkuje dość głęboko. Gniazduje w poziomej norze o długości ok. 1metra, którą sam sobie wykopuje. Teren, w którym się gnieździł, opuszcza w zimie, dopiero gdy strumyk pokryje się lodem.

Krwawodziób, nogi czerwone i dziób u nasady czerwony w górnej i dolnej części. Kuper biały. Szeroka biała smuga na tylnym brzegu skrzydeł dobrze widoczna w locie. Niepokoi się, lata i pogwizduje, gdy zbliżamy się do terenu zajętego przez ptaka. Gnieździ się na terenach podmokłych łąk i torfowisk porośniętych turzycą w dość głębokim dołku wygrzebanym na kępie turzycy lub na małej wysepce, skąpo wysłanej żdzłbami. Przyłot w marcu, odlot od końca lipca do września.

Bączek, najmniejszy spośród czapli europejskich. Upierzenie jasnobrązowe z ciemnymi, podłużnymi plamami lub czarnym grzbietem. Trudno go dostrzec, gdyż ukrywa się w gąszczu trzciny i korzysta z barwy ochronnej. W niebezpieczeństwie przybiera postać ochronna i staje się długi i cienki jak suchy bądył. Najłatwiej można go zauważyć gdy przelatuje nisko nad wodą z jednej grupy trzciny do następnej. W locie widoczne jest z daleka jego czarno-białe ubarwienie. Pospolity wśród trzciny i zarośli nad jeziorami, stawami i starorzeczami, nawet nad małymi zbiornikami wodnymi. Pożywieniem ptaków tych są: wodne owady, ślimaki robaki, kijanki, żaby i małe ryby. Przyłot w kwietniu lub z początkiem maja, odlot od sierpnia do października.

Kaczka płaskonos jest nieco mniejsza od kaczki domowej. O dużym bardzo szerokim dziobie. Samiec ma głowę czarnozieloną, wole białe, spod ciała rdzawobrazowy, wierzch skrzydeł niebieskopopielata. Samica na wierzchu skrzydeł popielatoszara. Rozpowszechniona na niżu całego kraju, lecz wszędzie rzadka. Natomiast w marcu i w kwietniu pojawiają się na nad większymi jeziorami i bagnami w całej Polsce dość regularnie pojedyncze pary. Pożywieniem ich jest drobny plankton, małe zwierzęta wodne i części roślinne. Gniazdo dobrze kryją, zwykle w trzinie lub innej roślinności tuż nad wodą. Przyłoty ich są w marcu i kwietniu, odloty od sierpnia do września.

3. Opisywane tereny są mi bardzo bliskie, ponieważ ponieważ poblizu jest mój dom. Ze względu na położenie, gdzie spotykamy tak wiele ptaków, to o każdej porze dnia słyszymy niesamowite głosy i ćwierkania dochodzące z wnętrza lasu. W tym miejscu spędzam bardzo dużo czasu w moim życiu, który na pewno nie był stracony.

BIBLIOGRAFIA:

Encyklopedia PWN, wydawnictwo naukowe, Warszawa 1997

<http://www.ptaki-polski.eu>

<http://national-geographic.pl>

<http://pl.wikipedia.org>

Reader's Digest, Ilustrowany Atlas Polski, Warszawa 2006

Sokołowski Jan, Ptaki polski- atlas, Warszawa 1989